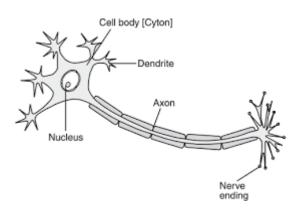
تمرین اول تئوری درس مبانی هوش محاسباتی شبکههای عصبی

اميرحسين رجبپور 9731085

سوال 1:

الف)

- **دندریت:** نقش ورودی را در نورون دارد که معمولا ۳ یا ۴ تا میباشد. ورودی را به صورت ولتاژ دریافت میکند.
- آکسون: نقش خروجی را در نورون دارد. پیام به شکل پالس فرکانسی از آن خارج میشود.
- هسته: ارتباط بین ورودیها (دندریتها) و خروجی (آکسون) در نورون را برقرار می کند بدین صورت که مانند یک تابع پله عمل می کند یعنی اگر مجموع ولتاژ ورودیها از یک حد آستانه بیشتر شود باعث می شود آکسون یک شلیک انجام دهد.

ب) دندریتها و آکسونها از طریق یک اتصال شیمیایی (نه فیزیکی) به یکدیگر وصل میشوند که به این اتصال سیناپس گویند. در پاقع سیناپس سلولهای عصبی را به

یکدیگر متصل می کند. از وظایف سیناپس می توان به تبدیل فرکانس به ولتاژ و همچنین تقویت و یا تضعیف خروجی آکسون اشاره کرد.

(پ

- دندریت: معادل ورودیهای مدل ما هستند.
 - آکسون: معادل خروجی مدل ما است (۷).
- سیناپس: معادل وزنهای میان لایههای شبکهی عصبی هستند (wهl).
- هسته: معادل محاسباتی است که انجام می شود تا ورودی ها به خروجی تبدیل شوند مانند تابع فعالیت (sigmoid, relu, etc).
 - ت) چهار مورد از تفاوتهای شبکههای عصبی بیولوژیکی و مصنوعی:
- 1. شبکههای عصبی بیولوژیکی دارای میلیونها نورون و سیناپس میباشند و این تعداد بسیار بیشتر از شبکههای مصنوعی میباشد. شبکههای مصنوعی بسیار کوچکترند.
- 2. شبکههای عصبی بیولوژیکی دارای قدرت و سرعت بسیار بالاتر و بیشترب در پردازش اطلاعات نسبت به شبکههای مصنوعی هستند.
- 3. در شبکههای عصبی بیولوژیکی آکسون که در واقع همان خروجی ما هست به صورت پالسهای فرکانسی است (یعنی مانند یک تابع پله) اما در شبکههای مصنوعی به این صورت نیست و ما برای انجام محاسبات نیاز به یک تابع مشتق پذیر به عنوان تابع فعالیت داریم.
- 4. در شبکههای مصنوعی برای یادگیری فرمولها و روش هایی داریم اما این قضیه در شبکههای بیولوژیکی مشخص نیست که این شبکهها دقیقا به چه صورت آموزش میبینند.

سوال 2:

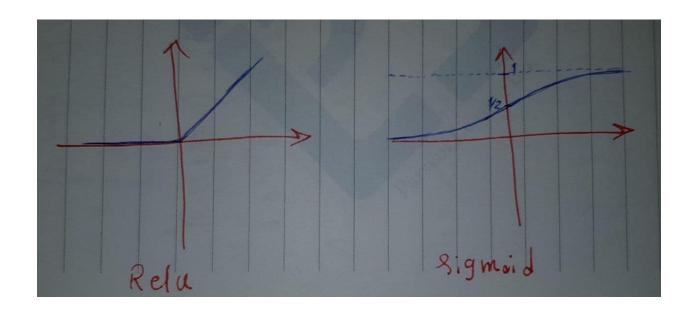
الف) افزودن بایاس این امکان را به تابع فعالسازی میدهد که بتواند علاوه بر مبدا از نقاط دیگر در نمودار نیز عبور کند و در واقع قدرت مانوور این تابع را بیشتر می کند.

ب) تابع xor را نمی توانیم مدل کنیم زیرا این تابع نیاز به دو خط جهت جدا کردن نقاطش دارد که بایاس در این زمینه کمکی به ما نمی کند و نیاز به دو خط داریم.

پ) خیر تنها با افزایش تعداد نورونها و لایهها نمی توان این مشکل را حل کرد و به تابع فعالسازی نیز نیاز داریم. زیرا اگر تنها تعداد نورونها و لایهها را زیاد کنیم جواب ما در نهایت باز خطی خواهد بود پس به تابع فعالسازی ای نیاز است تا از این خطی بودن خارج شویم.

ت) بله.

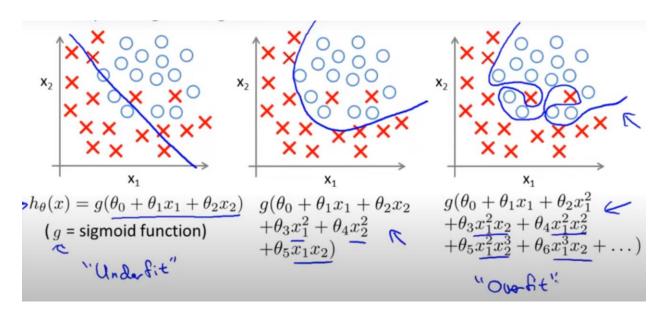
ث) این دو تابع هر دو مشتق پذیرند. همانطور که در شکل زیر مشخص است تابع سیگموید مقادیر بین ۰ و ۱ دارد ولی تابع رلو در اعداد منفی مقدار صفر دارد که این قضیه باعث میشود که اگر ورودیاش منفی باشد مقدار تابع صفر شده و این یک نقطهی ضعف برای آن است زیرا در جاهایی که مقدار منفی میگیرد مدل به خوبی یاد نمیگیرد (برای جلوگیری و یا کم کردن اثر این مشکل از تابع leaky relu میتوان استفاده کرد که در اعداد منفی صفر نیست و یک شیب ملایمی دارد). تابع سیگموید در مقادیر منفی خروجی نزدیک به صفر دارد و در این بازه به خوبی آموزش نمیبیند. هر دو تابع نیز صعودی هستند. تابع سیگموید برای binary classification مناسبتر است.

سوال 3:

الف) واریانس بالا در شبکههای عصبی به معنای حساسیت زیاد مدل به تغییرات کوچک روی دادههای آموزشی را بیش از حد یاد گرفته است و اگر دادهای به مدل نشان دهیم که تا به حال آن را ندیده باشد عملکرد ضعیفی از خود نشان خواهد داد در واقع مدل عملکرد پایینی دارد هنگامی که دادههای واقعی و یا دادههای اعتبارسنجی را میبیند.

اما از طرف دیگر بایاس بالا به این معنا است که مدل حتی روی دادههای آموزشی نیز خوب یاد نگرفته است و عملکرد پایینی خواهد داشت در مواجهه با دادههای آموزشی یا حتی واقعی و اعتبارسنجی نیز ضعیف خواهد بود.

همانطور که در این شکل مشخص است در نمودار سمت چپ بایاس بالا داریم و مدل ما نتوانسه است که خط مناسبی که نقاط را از یکدیگر جدا کند بکشد و در مدل سمت راست واریانس بالا داریم به این معنا که مدل ما خط مناسبی برای دادههای آموزشی کشیده و خط تمام اشکال را از یکدیگر جدا کرده است اما اگر دادههای جدیدی به مدل بدهیم که تا بحال آنها را ندیده است عملکرد خوبی نخواهد داشت زیرا درگیر جزئیات دادههای آموزشی شده است. اما در نمودار وسط مدل یادگیری مناسبی داشته.

ب برای تشخیص واریانس بالا: اگر ارور روی دادههای آموزشی پایین باشد اما روی دادههای که مدل ما قبلا ندیده مانند دادههای اعتبارسنجی و یا تست زیاد باشد یعنی واریانس بالا داریم.

برای تشخیص بایاس بالا: اگر ارور روی دادههای آموزشی ما بالا باشد (فاصلهی زیادی با خطای انسانی داشته باشد) در این صورت بایاس بالا داریم.

پ) می توان مدل را بیشتر آموزش داد (train کرد) و همچنین می توان از شبکه ی بزرگتری استفاده کرد (تعداد لایهها یا نودهای لایهها را زیاد کرد). و یا اینکه از

الگوریتمهای بهینهسازی بهتری مانند Adam استفاده کرد. همچنین میتوان مقدار فاکتور regularization را نیز کم کرد.

ت) در روش drop out به صورت رندوم یکسری از نودها را در هر لایه حذف می کنیم (به غیر از لایه ی آخر) بدین صورت در هر بار پردازش شبکه ی کوچکتری خواهیم داشت و جزییات کمتری در نظر گرفته می شوند که همین امر از وقوع واریانس بالا جلوگیری می کند و همچنین سرعت پردازش بالا می رود. این امر باعث می شود تا مدل ما زیاد از حد درگیر جزییات مجموعه ی آموزشی نشود و در کل آموزش بهتری داشته باشد تا عملکرد بهتری روی دادههایی که تا بحال ندیده مانند دادههای اعتبار سنجی داشته باشد و مدل ما می overfit نشود.

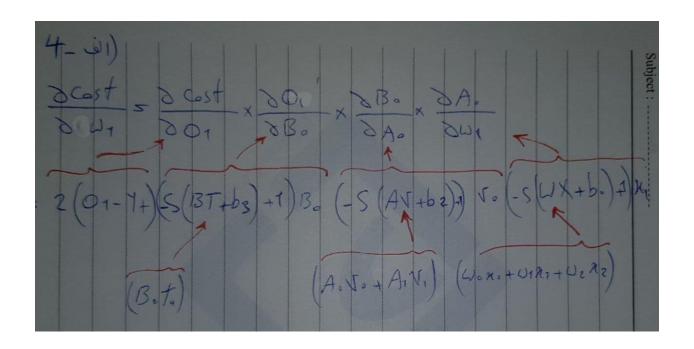
در روش regularization به تابع هزینه یک عبارت دیگر نیز اضافه می کنیم که به صورت زیر است:

$\lambda ||w||_{2}^{2}$

که به این حالت L2 norm گویند که در آن لاندا همان متغیر regularization میباشد.

سوال 4:

الف)

ب)

4-9)
$$\omega = \begin{bmatrix} 0.4 \\ 0.3 \\ 0.2 \end{bmatrix}, \quad u = \begin{bmatrix} 0.3 \\ 0.4 \\ 0.5 \end{bmatrix}$$

$$\nabla = \begin{bmatrix} 0.6 \\ 0.7 \end{bmatrix}, \quad t = \begin{bmatrix} 0.9 \end{bmatrix}, \quad \chi = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

$$A_0 = 6 \left(\omega \times + b_0 \right) = 6 \left(0.9 + 0.5 \right) =$$

$$01 = 6' (3T + b3) = 6 (1.244408)$$
 $\Rightarrow 01 = 0.77633$
 $cost func = (01.74)^2 = (0.77633-0)^2$
 $\Rightarrow cost func = 0.6026882689 = 0.6$

سوال 5: (امتيازي)

5-
$$(\alpha = 0.1)^{1/5}(S_{1})^{1/$$